

Ç ¥ c s a n

Nước Sống

Số hai, ngày 5 tháng 5 năm 2002

*N*ước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.

Giăng 4:14

HỘI THÁNH BAPTIST NƯỚC SỐNG VIỆT NAM

Quản Nhiệm: Mục Sư Nguyễn Châu Hóa

3240 SE Lincoln Street
Portland, OR 97214

church: (503) 236 – 4169
home: (503) 774 – 9820

www.nuocsong.com

Nội Dung

Lữ Hành Sa Mạc	3
Ngồi Với Chúa	4
Hướng Về Thập Giá Chúa	6
Chiếc Xe Chúa Cho	7
Tiểu Sử Thánh Ca "Kìa Chín Mười ""	8
Ân Tình Của Chúa	10
Lời Ăn Năn	11
Cầu Nguyện Tại Tử Gia	13
Mái Ấm Gia Đình	19
Nhìn Biết Cha	23
Tin Túc & Thông Báo	24

Đặc San

Nước Sống

Chủ Biên

Mục sư Nguyễn Châu Hóa

Với Sự Đóng Góp của Tín Hữu Hội Thánh:

Đào Lê, Thanh Huỳnh,
Yến Lượng, Đỗ Văn, Quyền Lê
Lâm Hùng, Phong Yên,
Phan Vang, Trần Đà

Trình Bày - Ấn Loát Thanh Niên Hội Thánh:

Đỗ Văn, Lâm Tuấn, Đăng Khoa, Quyền Lê
Duy Cường, Hữu Mạnh, Lâm Hùng, Trang Đài
Triết Lê, Thành Thái, Phước Hảo, Quang Long
Bích Huệ, Phan Vang, Trần Đà

HỘI THÁNH BAPTIST NƯỚC SỐNG VIỆT NAM PORTLAND, OR

QUẢN NHIỆM: MỤC SƯ NGUYỄN CHÂU HÓA

3240 SE Lincoln Street - Portland, Oregon 97214

Tư Thất: (503) 774 - 9820

Nhà Thờ: (503) 236 - 4169

Lữ hành trong sa mạc

Sa mạc cát nóng, nơi không có giếng đào, không có gieo trồng, là chặng đường dài đoàn lữ khách phải băng qua. Họ đi tới, tiến sâu vào vùng đất khô cằn, họ gặp được nơi có mười hai suối nước, bảy mươi cây chà là. Họ dừng lại, đóng trại, nhưng không định cư tại đó. Họ phải tiếp tục lên đường, họ còn phải đương đầu với nhiều thách thức như đói, khát, gió lạnh ban đêm, nắng cháy ban ngày. Họ phải học tập vâng phục lệnh dừng lại, lệnh dỡ trại ra đi, bất cứ ngày hay đêm, theo điều hướng của Trụ Mây và Trụ Lửa. Trong thân phận khách lữ hành, bốn mươi năm đi giữa sa mạc: đói họ có Bánh Sống từ trời, khát, họ có Nước Sống từ Vàng Đá tuôn ra. Họ sống vui, sống mạnh, sống đắc thắng, nhờ Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.

Cùng với đoàn người lữ hành trong sa mạc trần gian, Hội thánh Baptist NƯỚC SỐNG không dừng lại, không chùn bước, ngược nhìn lên Đấng TOÀN NĂNG, NGUỒN NƯỚC SỐNG nhắm mục đích mà chạy, hướng về sự kêu gọi trên trời. Thêm lên một tuổi theo năm tháng, Hội Thánh Baptist Nước Sống nguyện xử dụng những ân tứ Chúa ban cho, làm tròn nhiệm vụ của người chuyển vận nước sống đến cho người khát, người làm vườn vun quén, tưới mát những cây khô.

Đặc San Nước Sống tiếp tục ra số II, song song với mạng lưới Internet: www.nuocsong.com, ước mong những lời chứng thực Ởn Chúa, những bài giảng Kinh thánh, những hình ảnh sinh hoạt, sẽ góp phần chung sức nâng đỡ, khích lệ nhau, cùng tiến bước bên nhau, bởi đức tin, không phải bởi mắt thấy, nhờ sức toàn năng của Chúa, là Đấng Sống. Đấng Chứng Thành Tín, Đấng làm cho lòng khao khát được thỏa vui, khiến cho hồn đói được dư đầy vật tốt.

Đặc San Nước Sống

Ngồi với Chúa

Mở đầu Thi-thiên chương thứ nhất, kinh thánh nói đến "*Phước cho người chẳng theo mưu kế của kẻ dữ. Chẳng đứng trong đường tội nhân. Không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng. Song lấy làm vui vẻ về luật pháp Chúa Giê-Hô-Va, và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm.*" Ở đây, kinh thánh nhắc nhở chúng ta hai mối liên hệ, hai nếp sống.

Pascal ví sánh con người như cây sậy, nhưng là cây sậy biết suy tư. Suy tư về chính cái Tôi của mình trong quá khứ, trong hiện tại, trong tương lai. Tôi là ai, ở đâu, với ai, làm gì trong những ngày đã qua, lúc này ở đây và sẽ ra sao trong những ngày đến?

Vua Đa-vít, từ một gã thiếu niên, sống bằng nghề chăn chiên, nơi đồng quê, trở thành vị đế vương của cường quốc Y-sơ-ra-ên, đã thừa với Chúa Giê-Hô-Va, Đấng Tạo Hóa. "*Tôi là ai, thân phận họ hàng tôi là gì, mà Chúa đã đem tôi đến nơi này*" (II Sa-mu-ên 7:18). Và khi vua Đa-vít phạm tội tà dâm và tội sát nơn. Mình với mình, suy tư về mình, gặp chính mình, vua Đa-vít nhận biết con người thật của mình "*Kìa tôi sanh ra trong sự gian ác, mẹ tôi hoài thai tôi trong tội lỗi. Tôi nhận biết các sự vi phạm tôi. Tội lỗi tôi hằng ở trước mặt tôi. Tôi đã phạm tội cùng Chúa, chỉ một mình Chúa thôi, và đã làm điều ác trước mặt Chúa.*" (Thi-thiên 51:3-5.) Nhận **Nước Sống**

biết mình phạm tội với Chúa, nghịch lại điều răn mạng lệnh Chúa, vua Đa-vít cầu xin sự thương xót, sự nơn từ của Chúa, ơn tha thứ dồi dào của Chúa. "*Đức Chúa Trời ôi, xin hãy thương xót tôi tùy lòng nơn từ của Chúa, xin hãy xóa các sự vi phạm tôi, tùy theo sự từ bi rất lớn của Chúa. Xin hãy rửa tôi cho sạch hết tội gian ác, và làm cho tôi được thanh khiết về tội lỗi tôi. Xin hãy dựng nên trong tôi một tấm lòng trong sạch, và làm cho mới lại trong tôi một Thần linh ngay thẳng*" (Thi-thiên 51:1, 2, 10.) Vua Đa-vít đã ngồi lại với mình, gặp chính mình. Và ngồi lại với Chúa, gặp Chúa và nhận biết con người thật của mình.

NGỒI nói lên địa vị, nơi chốn. *Ngồi với ai, ở đâu, với tư cách nào?* NGỒI nói lên sự gần gũi, gặp gỡ, thân thiết, tâm tình, gắn bó. Suy tư về chính mình, thánh Phao-lô nhận ra mình là ai? I Ti-mô-thê 1:13,15 "*Tôi ngày trước vốn là người phạm thượng, hay bách hại, hung bạo. Trong số những người phạm tội ác, tôi đứng hàng đầu. Nhưng tôi đã đội ơn thương xót, ân điển Chúa đã dư dật trong tôi, với đức tin cùng tình yêu trong Chúa Cứu Thế Giê-sus.*"

Nhận ra con người quá khứ, con người hiện tại của mình. Trong bức thư gửi cho các thánh đồ tại thành Ê-phê-sô, thánh Phao-lô nhận biết: thánh đồ - những người được chọn,

được gọi đến để hiệp nên một thân trong Chúa Giê-sus Christ - vốn là "những người đã chết về làm lỗi và tội ác mình, là những người xưa đã học đòi, vâng phục ma quỷ, vua cầm quyền chốn không trung, tức là thần đang hành động trong các con bội nghịch. Hết thầy đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thịnh nộ. Ngày trước cách xa, nay đã nhờ huyết Chúa Giê-sus mà được gần rồi. Ngày trước, là nghịch, nay đã nhờ Chúa Giê-sus Christ mà được hòa cùng Đức Chúa Trời. Ngày trước là người ngoại, người khách trọ, nay là con cái trong nhà Chúa, người thân thuộc, đồng sống và đồng ngồi với Chúa Cứu Thế Giê-sus trong nhà Chúa, trong các nơi trên trời" (Ê-phê-sô 2:1-3,6,13,19) Biết mình trước đây là ai, như thế nào? Nay là ai, như thế nào và sẽ ra sao?

Chúng ta biết mình không còn là người ngoại tộc với Chúa, người làm mướn, như anh chàng trai, bỏ nhà cha đi hoang, trở về nhà cha, ăn năn xin cha đái mình như người làm mướn. Chúng ta nhận biết mình là con cái trong nhà Chúa, đồng ngồi với Chúa.

Ngồi với Chúa, gặp Chúa, đối diện với Chúa, không phải như người khách qua đường, ghé lại rồi

đi. Nhưng như người nhà, con cái cùng huyết thống thân thuộc.

Chúa không đãi chúng ta như người làm mướn, người khách trọ. Chúa đãi chúng ta như con cái, thân thuộc trong nhà. Chúa không tiếp chúng ta trong phòng khách. Thực ra, trong nhà Chúa, không có phòng khách chỉ có phòng gia đình (family room.) Nơi Chúa muốn chúng ta ngồi lại với Chúa, với anh em mình trong Chúa, đồng nghe Chúa phán dạy, vui vẻ đón nhận lời Chúa. Chúa muốn chúng ta có đồng một tiếng nói với nhau, nói Chúa nghe và nghe Chúa nói.

Có thể chúng ta đang mang danh là Cơ đốc nhân (Christian), có tên trong Hội thánh, có nhiều năm theo Chúa, nhưng thay vì là khách trọ, kẻ đi đường trong thế gian này, chúng ta lại ngồi lại, gắn bó với người thế gian tội ác, theo mưu kế của quỷ dữ, đứng chung với người nhạo báng, chống nghịch Chúa, là Đấng tạo dựng nên mình. Xem nhà Chúa, như quán trọ qua đêm. Xa lạ với Chúa, xa lạ với lời Chúa, xa lạ với anh em mình trong Chúa.

Những khi anh em mình thông công với nhau học hỏi lời Chúa, cầu nguyện với Chúa, ngồi lại với Chúa trong nhà Chúa, thì mình ở đâu, ngồi với ai, làm gì? Say sưa, chè chén, sắc dục, đồ đen, ham mê vui chơi hơn là kính yêu Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng đáng được tôn quý, thờ phượng và hầu việc.

Lời Chúa khẳng định "Phước cho người vui vẻ, nghe, suy gẫm và làm theo lời Chúa phán dạy. Người ấy

như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ theo dòng nước, ngộ khi trời nắng, chẳng hề sợ hãi, mà lá cứ xanh tươi. Gặp năm hạn hán, cũng chẳng lo gì, mà cứ ra trái không dứt" (Giê-rê-mi 17:8). "*Song kẻ ác thì chẳng được như vậy đâu, chúng nó khác nào như rơm rác gió thổi bay đi, vì kẻ ác chẳng có thể đứng nổi trong ngày phán xét, cũng không được vào hội của người công bình. Vì Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, là Đấng Cứu Chuộc, cũng là Đấng phán xét, Ngài biết đường đi, nếp sống của người công bình, song đường đi, nếp sống của kẻ ác rồi bị diệt vong.*" (Thi-thiên 1:4-6)

Hãy ngồi lại với Chúa, gặp Chúa, đối diện với Chúa, đối diện với sự thánh khiết công bình của Chúa, nhận biết mình, nhận biết tình yêu thương, như từ của Chúa lớn là dường nào. Hãy nhớ lại, mình đã sa sút từ đâu, đã bắt đầu xa lạ với Chúa, với nhà Chúa, với anh em mình trong Chúa lúc nào, vì đâu? Hãy thưa với Chúa, hãy tỏ lộ lòng mình với Chúa. Tình yêu thương, tha thứ dồi dào của Chúa gọi "Bây giờ, ngay bây giờ, hãy đến, cho chúng ta, mình với Chúa, Chúa với mình, biện luận cùng nhau. "*Dầu tội con đỏ như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết, dầu đỏ như son, cũng trở nên trắng như lông chiên*" (Ê-sai 1:18)

Hãy trở lại với Chúa, hãy đến gần Chúa, thì Chúa sẽ đến gần chúng ta. Hãy ngồi lại với Chúa, thì Chúa sẽ ngồi lại với chúng ta trong nhà Chúa. Đừng lui đi, trở lại với nếp

sống cũ, trước khi chúng ta nhận biết Chúa là Đạo, là chân lý, là Sự Sống. Đây là lời Chúa phán với những ai lui đi "*Vi nếu chúng ta đã nhận biết chân lý rồi, mà lại cố ý phạm tội, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa, nhưng chỉ còn có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét, và lửa hừng sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi*" (Hê-bơ-rơ 10: 26,27)

Về phần chúng ta, nào có phải là kẻ lui đi, trở nên xa lạ và lui đi, chúng ta là người đang ngồi lại với Chúa trong nhà Chúa, sống với Chúa. Sống cho Chúa phước hạnh và sự thương xót của Chúa phủ lụt đời sống chúng ta, và chúng ta sẽ ở luôn trong nhà Chúa cho đến lâu dài.

Mục sư Nguyễn Châu Hóa

Hương về Thập Giá Chúa

Ngược dòng thời gian, nhớ lại khi tôi lìa xa trường lớp, cũng là lúc tôi rời xa gia đình, bước vào cuộc đời binh nghiệp. Tôi đã hiểu rằng, tất cả những gì trong đời, chẳng có gì vững chắc. Điều mà tôi yêu quý như gia đình, cha mẹ, sự nắm giữ sao cho chắc, chẳng thuộc về tôi, mà là thuộc về một Đấng Hiện Linh nào đó đang nắm giữ. Tôi tin rằng mỗi một đời người, đều có một định mệnh an bài. Trong thời gian tại ngũ, có nhiều lần nghe một vị Tuyên úy giảng về Chúa Giê-sus. Tôi thích nghe và tìm hiểu về Chúa. Tôi đã tiếp nhận Chúa bước vào đời sống tôi. Và tôi đã giao phó thuyền đời tôi cho Chúa Giê-sus, như vị Hoa Tiêu, lèo lái. Tôi yêu thích các bài kinh cầu, học nhớ điều răn Chúa dạy "Kính Chúa, yêu người lân cận." Tôi rèn luyện sống mỗi ngày, nhờ sức Chúa. Mọi thay đổi trong cuộc sống, không ai biết trước được. Mấy ai tránh thoát được.

Biến cố 30 tháng 4 năm 75, tạo khúc quanh lịch sử cho toàn dân **Nước Sống**

Việt, nói chung và cho chính tôi nói riêng.

Bao nhiêu khổ nạn, thử thách đến cho mọi người dưới nhiều dạng thức khác nhau. Chính lúc đó, tôi chạnh lòng nhớ đến Chúa, Đấng Tạo Hóa, mang lấy thân phận con người, giáng thế làm người, bị người đời ruồng bỏ, chịu khổ nạn, chịu đóng đinh trên thập tự giá, chịu chết vì yêu thương nhân loại. Chúa đã chịu chết, nhưng Chúa đã sống lại. Con đường thập tự giá Chúa đã đi qua, là niềm khích lệ lớn lao cho tôi, qua những thăng trầm, bấp bênh của cuộc sống. Lời Chúa trong Giăng 16:33 " Ta đã bảo cho các con những điều đó, hầu cho các con có sự bình an trong Ta. Các con sẽ có hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, Ta đã thắng thế gian rồi."

Rồi vài năm trước đây, đơn độc trên đất Mỹ, tôi ao ước có được một mái ấm gia đình. Tôi đã cầu nguyện với Chúa " Xin Chúa hiểu lòng con, như Chúa đã hiểu lòng của Adam, cần có người bạn giúp đỡ mình" Thời gian sau đó, tôi được quen biết một người bạn gái. Tôi thì rất nhiệt tình, còn người bạn gái thì cứ mãi vô tư. Nhiều lần hẹn hò, mà cứ mãi hẹn chiều nay sao em không lại. Phải chăng " Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ." Thêm sau một ít thời gian, hai chúng tôi đã làm bạn với nhau vui vẻ, hợp ý nhau. Nhưng có những lo âu hiện đến, làm thế nào giữ cho tình bạn đời bền lâu.

Một lần nữa, tôi trình dâng lên Chúa " Lạy Chúa, nếu đẹp ý Chúa,

xin Chúa cho con lấy được người con thương." Người bạn gái tôi yêu, có nghe tiếng tôi cầu, đã dẫn tôi đến gặp Mục sư Nguyễn Châu Hóa, quản nhiệm Hội thánh Baptist Lincoln, Portland, nay đổi tên Hội thánh Baptist NƯỚC SỐNG. Mục sư đã dùng lời Chúa trong Kinh Thánh, nhắc nhở tôi về tình yêu hôn nhân giữa đôi nam nữ, về tình nghĩa chung thủy vợ chồng. Cảm tạ Đức Chúa Trời, vì sự ban cho của Ngài không xiết kể. Hai chúng tôi được sinh hoạt thờ phượng Chúa, học hỏi lời Chúa với các gia đình con cái Chúa, được sống trong tình yêu thương của Chúa, tình thương mến của anh chị em trong Chúa, ấm áp tình gia đình thân thuộc. Chúa đã cho hai chúng tôi được tặng trưởng trong đức tin trên Lời Chúa trong kinh thánh. Chúa còn ban cho chúng tôi hai Viên Ngọc quý, ngọc đẹp rông, một trai, một gái.

Thật ơn thương xót của Chúa đối với tôi, với vợ con tôi vượt quá điều tôi mơ ước. Cảm tạ Chúa, chúc tụng danh Chúa. Khích lệ, nâng đỡ nhau trong niềm tin kính Chúa, cùng chứng minh lời Chúa hứa trong Ê-sai 46:3-4 " Hãy nghe Ta, Ta đã gánh vác các con từ lúc mới sanh, bồng ẵm các con từ trong lòng mẹ. Cho đến chùng các con già cả, đầu râu, tóc bạc, Ta cũng sẽ bồng ẵm các con."

Nguyên xin sự vinh hiển thuộc về Chúa, sự tôn quý thuộc về Chúa muôn đời.

Trần Đức Lượng

Chiếc Xe

Chúa Cho

Theo Chúa, chúng ta không đi tìm phép lạ nhưng đôi lúc phép lạ là một trong những yếu tố làm cho chúng ta thêm vững đức tin.

Tôi xin kể lại điều Chúa làm cho tôi. Câu chuyện này đã được kể nhiều lần, dù vậy, tôi nghĩ kể thêm một lần nữa, biết đâu nó sẽ có tác dụng đến một người nào đó.

Chuyện xảy ra hơn 10 năm trước, từ khi Hội Thánh mới bắt đầu thành lập. Lúc đó vào khoảng tháng 6 năm 1991. Tôi được sự thúc giục trong lòng để hầu việc Chúa. Tôi trầm nghĩ, Chúa ơi, con mới từ Việt Nam qua, chưa có phương tiện gì làm sao có thể hầu việc Chúa được? Tôi cầu xin Chúa 3 điều:

+ Cho tôi 1 chiếc xe hơi (không phải cái gì khác, không phải computer, máy hình...)

+ Chiếc xe phải tốt và chạy được, không bị hư dọc đường.

+ Chiếc xe cho riêng tôi vì tôi không phải lớn nhất hay nhỏ nhất trong nhà, không phải con trai đầu.

Những điều tôi cầu xin không ai biết đến. Tôi nghĩ rằng để đáp ứng được 3 điều đó rất khó, vậy mà

đúng một tuần sau, di tôi đến nói với tôi là di cảm động trong lòng nên cho tôi \$2500 để mua xe. Tôi mừng, một phần vì sẵn có xe, một phần lớn hơn vì Chúa đã kêu gọi tôi.

Sau khi được hứa cho \$2500. Tôi xin Chúa tiếp. Tôi xin Chúa cho con xe màu trắng với kiếng chiếu hậu như vậy, đường viền đen như vậy. Tôi vẽ ra chiếc xe của tôi ao ước. Sau 2 tuần tìm kiếm khắp các bãi bán xe mà không tìm ra chiếc xe mình thích. Anh em tôi tỏ ra không kiên nhẫn đủ với những điều kiện mà tôi đưa ra, tôi cũng mệt mỗi không kém, tôi cầu xin Chúa giúp tôi tìm ra chiếc xe đó vì tôi mệt mỗi quá rồi.

Tôi chấm dứt việc tìm kiếm xe và đi đến nhà người bạn chơi. Bạn tôi cũng cần một chiếc xe và rủ tôi đi theo. Tôi đồng ý. Khi gọi điện thoại thì tôi nghe đâu chiếc xe màu xanh, tôi nghĩ nếu vậy thì đâu có ăn nhập gì đến mình. Đến nơi tôi thấy chiếc xe thật đúng như tôi ao ước. Cuối cùng tôi mua chiếc xe đó với giá \$3000 và ba tôi cho tôi \$500 để đủ mua xe đó.

Trong cuộc sống theo Chúa, tôi tin phép lạ lớn nhất là phép lạ biến đổi con người, đó là phép lạ tái sinh. Tôi ao ước rằng tất cả mọi người đều nhận được phép lạ này. Muốn thật hết lòng.

Lê Tự Quyền

Universal Brotherhood

(Enoch Wan, 2002.2)

*Sinners judged by an angry God,
Condemned, punished as they ought;
Surprisingly came, the merciful Lord,
Their redemption, by blood He bought.*

*All kinds of sinners, black and white,
Saved from darkness, into the light;
Reckoned as righteous, in God's sight,
Secured forever, no more dark night.*

*Members of His body, new reality,
Inter-dependent with harmony;
House of God, worship sincerely,
Household of God, fellowship in unity.*

*Oh, how glorious, no guilt nor shame,
Transformed humanity, never be the same;
Universal brotherhood, not war nor game,
Hallelujah, praise to His name.*

Joke:

A one dollar bill met a 20 dollar bill and said, "Hey, where've you been? I haven't seen you around here much." The twenty answered, "I've been hanging out at the casinos, went on a cruise and did the rounds of the ship, back to the United States for awhile, went to a couple of baseball games, to the mall, that kind of stuff. How about you?" The one dollar bill said, "You know, same old stuff, church, church, church."

Tiểu sử Thánh ca:

Kìa Chín Mười Chín
(The Ninety and Nine)

Lời : Elizabeth C. Clephane. (1830-1869)

Nhạc : Ira. D. Sankey (1840-1908)

Bản Thánh ca quen thuộc này, rất được nhiều tín hữu Việt Nam yêu chuộng, nhất là trong những chương trình truyền giảng Tin Lành. Tôi biết hát thánh ca này từ lúc còn trẻ thơ, do nghe Mẹ tôi hát đi, hát lại nhiều lần. Sự hình thành bản thánh ca này thật là kỳ diệu, như một phép mầu đến từ Thiên Chúa, thể hiện qua những tâm hồn thấm nhuần Lời Chúa, tình yêu của Chúa.

Elizabeth C. Clephane được sanh ra ở Scotland và lớn lên ở vùng Abbsford. Cuộc đời của cô trên đất thật là ngắn ngủi, trong một thân thể bệnh tật triền miên. Thế nhưng, cô lại được rất nhiều người ái mộ, xem cô như ánh nắng mặt trời sưởi ấm lòng người. Cô E. C Clephane, có tâm hồn thi sĩ, rất thích làm thơ. Nhiều bài thơ của cô đã được đăng trên tạp chí của giáo hội Trưởng lão Scotland, dưới dạng ẩn danh. Nhưng, đặc biệt, khoảng thời gian ngắn trước khi cô lìa đời, cô viết cho các em thiếu nhi, một bài thơ với đề tựa " The Ninety and Nine" - cảm xúc từ ẩn dụ Chúa Cứu Thế Giê-sus dạy trong Kinh thánh Luca 15: 3-4 "Chúa bèn phán cho họ ẩn dụ này: Trong các người, ai là người có một trăm con chiên, nếu mất một con, mà không để chín mươi chín con nơi đồng vắng, đặng đi tìm con chiên lạc mất cho kỳ được sao?" Bài thơ này được đăng trên tạp chí "Giờ của các Thiếu nhi." (The Children's Hour).

Năm năm sau, trong vòng truyền giảng Phục hưng tại Anh quốc của hai nhà truyền giáo Hoa kỳ, D.L.Moody và Ira Sankey. Trên chặng đường bằng tàu hỏa từ Glasgow đến Edinburgh, để điều khiển một buổi thờ phượng tại Free Assembly Hall of Edinburgh. Sankey dừng lại mua một tờ báo tại trạm ga, tìm đọc tin tức thời sự tại Hoa kỳ. Lật từng trang báo Ira Sankey bắt gặp bài thơ của Elizabeth C. Clephane. Thích thú đọc đi, đọc lại bài thơ, Sankey đưa ra khoe với nhà truyền giáo Moody, trong lúc nhà truyền giáo quá bận lo cho cuộc truyền giảng. Rốt cuộc, Sankey phải cất bài thơ đó bỏ vào túi áo. Chiều ngày hôm đó, tại Edinburgh, D.L. Moody giảng về "Người Chăn chiên hiền lành." theo Kinh thánh Luca 15:3-7. Kết thúc bài giảng, Moody yêu cầu Ira Sankey đơn ca một thánh ca thích hợp với bài giảng. Thoạt đầu, Sankey, một nhạc sĩ tài danh lúc bấy giờ, lúng túng không biết chọn bài hát nào. Trong phút chốc, Sankey nhớ lại bài thơ trong túi áo. Sankey rút ra, đặt bài thơ trên chiếc đờn dương cầm. Sau một hơi ngắn cầu nguyện xin sự hỗ trợ từ Cha thiên thượng, Sankey nhấn âm LA Flat, bắt đầu hát, những ngón tay lướt trên phím đàn, khi trầm, khi bổng, khi mau, khi chậm, diễn đạt được những cảm xúc của tác giả, bài thơ về tình yêu của người chăn đối với chiên, của Chúa Cứu Thế Giê-sus đối với những người trần gian lạc mất tình yêu Thiên Chúa.

" Kìa chín mươi chín chiên nằm bình yên, trong bốn bức tường ràn chiên.

Một chiên bơ vơ nơi dốc núi xa, xa cách cửa vàng nhà Cha.

Ngơ ngác quẩn quanh, non núi góc gai. Vắng tiếng Cứu Chúa, Người chăn êm ái.

Vắng bóng Cứu Chúa, diu dặt đêm ngày.

Còn chín mươi chín, chiên kìa đẹp bao, Ôi ! Chúa chẳng hài lòng sao?

Lệ tuôn Giê-sus, thương đáp thiết tha: Chiên đó đã lìa nhà Cha.

Lên dốc , xuống dương, không quản khó nguy. Quyết sống chết kiếm ký được chiến ấy.

Quyết sống chết kiếm , tìm đến chiến này

.....

Vượt qua không trung , lên đến thánh môn. Vui quá đã tìm được chiến.

Thiên sứ đứng quanh , bên Chúa xướng ca: " Cứu Chúa đã kiếm được chiến, vui quá.

Cứu Chúa đã kiếm , chiến dắt vô nhà.

Từ lòng đến lòng , dòng thơ dâng lên trong tiếng nhạc , tạo thành một bài ca tuyệt vời. Ira Sankey nói:" đây là những giây phút kỳ diệu nhất trong đời tôi. Sankey thuật lại: Vừa khi tôi chấm dứt bài hát , ông Moody tràn tuôn nước mắt , và tôi cũng vậy". Và khi Ông Moody cất lời mời gọi, có rất nhiều người ăn năn tin nhận Chúa .

Bài hát với lời thơ và giai điệu sâu lắng trong tình yêu của Chúa Cứu thế Jesus - Đấng Chấn chiến hiền lành - vẫn còn giữ nguyên đến ngày nay. Chiếc đờn Ira Sankey dùng để hình thành bài hát, tu lời thơ của Elizabeth C. Clephane, hiện được đặt tại thánh đường của Trụ sở trung ương Hội Truyền giáo Billy Graham (BGEA). Cũng cần biết thêm. Ira Sankey, một nhạc sĩ, có giọng hát trầm ấm, đã từ chức vụ nhân viên nhà nước, cùng với gia đình, đến Chicago, hợp tác chặt chẽ với đoàn truyền giáo Moody, đem nhiều chiến lạc về nhà Chúa.

Lê Thị Đào

Viết dựa theo 101 Hymn Stories
của Kenneth W. Osbeck

Thường tình người Việt Nam chúng ta sống rất tình cảm. Một khi đã có quan hệ mật thiết với ai, thì hay cư mang trong lòng những điều ân nghĩa với người mình thụ ân. Và khi đối diện lòng mình với Đấng Tạo Hóa, thiết nghĩ còn phải bội phần hơn. Đây chính là niềm suy tư của con cái Chúa.

Tôi nhớ lại, mười mấy năm về trước, khi còn là một thiếu niên trong Hội thánh, thấy các anh chị thanh niên đến nhóm họp vui vẻ với nhau sau những giờ làm việc mệt nhọc ở sở, lòng tôi ao ước được như các anh chị, đi làm, có tiền giúp đỡ gia đình, sinh sống. Tôi cầu nguyện với Chúa. Thời gian ngắn sau đó, Chúa cho tôi có việc làm thích hợp, vui thỏa, Cảm tạ Chúa. Thời gian trong công việc làm này, Chúa cho tôi có thêm nhiều bạn bè thương mến, giúp đỡ. Hơn nữa, được sắp xếp làm công việc tốt hơn. Thật theo như lời Chúa hứa: *"Hãy kêu cầu Ta, Ta sẽ trả lời cho, Ta sẽ tỏ cho con những việc lớn và khó, là những việc con chưa từng biết."* Giê-rê-mi 33:3.

Tôi thương mến mọi người chung

Nước Sống

quanh, đặc biệt tôi thương mến một người bạn gái có tên là Ánh Nga. Tôi được biết Ánh Nga là một con cái Chúa, điều này làm cho tôi thấy quý mến Nga, thân thiết với Ánh Nga hơn. Nga tin nhận Chúa, sống chung với gia đình chồng chưa tin Chúa. Chúng tôi thường tâm tình với nhau, cầu nguyện cho nhau. Cảm tạ Chúa tại sở làm, Chúa đã cho tôi Ánh Nga, người bạn gái đáng mến thương.

Sau thời gian dài 5, 6 năm, đến lúc phải chia tay. Ánh Nga cùng chồng mở một công việc làm khác trong khi tôi dành hết thì giờ lo việc xuất cảnh. Chúng tôi chỉ còn liên hệ nhau qua những giờ cầu nguyện. Rồi có một lần, tôi đến thăm Ánh Nga, nhưng phải ra về sớm hơn ngoài ý muốn. Tình cảm thân thiết bạn bè không còn như những tháng ngày năm trước. Tôi tự nhủ sẽ không đến thăm Ánh Nga nữa.

Thời gian bận rộn qua mau, đến lúc được lên máy bay cùng với gia đình sang Mỹ. Trên đường bay dài, đủ để hối tiếc xa bạn mà không có một lời từ giã. Tôi cầu nguyện với Chúa cho Ánh Nga, cho gia đình chồng của Nga. Ôn lại những kỷ niệm với Nga, nhớ Nga trong sự dầy vò. Nga thật chưa làm gì cho tôi phải giận, phải buồn về Nga trong tình bạn trong Chúa. Tôi đem nỗi niềm đặt dưới chân thập tự giá của Chúa. Tôi cầu xin Chúa cho tôi gặp lại Nga. Và trong giấc ngủ, tôi mơ thấy tôi đến thăm Nga. Trong mùa Thương Khó - Phục Sinh vừa qua, tình cờ mở lại quyển Thánh Ca

cũ, mang đi từ Việt Nam, tôi tìm thấy một mảnh giấy ghi sơ yếu lý lịch, tên tuổi, địa chỉ của Nga. Tôi mừng bất rơi lệ, tôi cầu nguyện xin Chúa dạy tôi viết vài dòng gửi đến Nga.

Và tôi cũng đã mau chóng nhận được thư Ánh Nga. Đây quả là một phép lạ, một món quà quý cho tôi. Nga cảm tạ Chúa vì chúng tôi vẫn còn nhớ đến nhau, cầu nguyện cho nhau. Nga xin lỗi tôi về những điều Nga đã làm tôi buồn. Nga cảm tạ Chúa về Nga và chồng Nga đã được tăng trưởng trong đức tin thờ kính Chúa, tham gia trong những công tác hầu việc Chúa. Nga cầu nguyện với Chúa cho Nga và tôi được gặp gỡ nhau dù chỉ một lần.

Cảm tạ Chúa đã nghe lời cầu nguyện của hai chị em bạn gái chúng tôi. Chúa cho phép những sự việc xảy ra, để điểm thêm đậm đà tình bạn yêu mến nhau trong Chúa, học hỏi thêm bài học yêu thương, tha thứ nhau trong tình yêu thương của Chúa Giê-sus, Chúa chúng ta. Lời Chúa nhắc nhở *"Hãy ở với nhau cách nhơn từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thứ nhau, như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Chúa Cứu thế Giê-sus"* Ê-phê-sô 4:32.

Đây là những ân tình Chúa đã đãi tôi. Nguyện Chúa cho tôi luôn được sống trong ân tình của Ngài.

KIM YẾN

Lời Ăn Năn

Năm vừa qua tôi có dịp đi dự Hội Đồng Bồi Linh Tây Bắc Hoa Kỳ. Cảm tạ Chúa đã cho tôi cơ hội nghe những bài giảng, những lời làm chứng sống động như những viên thuốc để bồi dưỡng tâm linh tôi trong lúc yếu đuối. Đức Thánh Linh đã dùng bài giảng cuối cùng của Mục Sư Davis “Làm thế nào để duy trì sự liên hệ với Đức Chúa Giê-sus Christ?” Mục Sư Davis kết luận chỉ có sự cầu nguyện và đọc lời Chúa mới đem ta đến gần với Ngài. Khi ra về, tôi ghi nhớ trong lòng điều này.

Trong thời gian qua, đời sống tâm linh tôi sa sút, dầu tôi cũng đi nhà thờ thường xuyên, tôi cũng đi nhóm cầu nguyện hằng tuần. Nhưng thú thật, tôi cảm thấy sự tương giao với Chúa bị khô khan và không còn gần gũi với Chúa nữa. Tôi đặt câu hỏi “Tôi tin chắc chắn Đức Chúa Giê-sus Christ là Đấng Sống nhưng tại sao tôi lại xa cách Ngài?” Tôi nài xin Chúa cho tôi biết Ngài nhiều hơn, tôi không muốn đức tin tôi thật lụi, 5 hoặc 10 năm trước sau cũng vậy, tôi muốn đức tin tôi càng ngày càng tăng trưởng. Mặc dầu tôi không cố tình quên lãng Chúa nhưng vì công việc làm quá bận rộn đã đưa tôi đến chỗ xao lãng sự tương giao với Chúa, không để dành thì giờ cầu nguyện hoặc học kinh thánh. Tôi đã đổ dồn thì giờ tập trung tư tưởng, sức lực vào việc

đến cảm thấy đuối, hầu như tôi đã chết chìm trong việc làm và hầu như tôi đã đánh mất Chúa. Tôi cảm thấy Chúa không còn sống thật trong tôi nữa.

Vào một đêm trong yên tĩnh, đang say mê làm việc, tôi cảm thấy buồn bã, tuyệt vọng, tâm hồn tôi trống vắng. Từ đáy lòng, tôi cảm thấy tôi đang khao khát điều gì, đang đi tìm kiếm cái gì. Tôi không hiểu tại sao trong lúc tôi đang có tất cả những gì tôi ao ước, tôi không thiếu thốn điều gì, mình vẫn còn tranh đấu trong cuộc sống, hay đã đạt đến mục đích? Sao tôi vẫn thấy cuộc sống vô ý nghĩa? Tôi suy nghĩ, chẳng lẽ tôi cứ đi làm, làm ngày làm đêm để hưởng thụ, không lẽ Chúa đem tôi qua Mỹ chỉ để hưởng thụ vật chất thôi sao? Tôi nghe tiếng nhắc nhở của Đức Thánh Linh rằng:

Con đã bỏ lòng kính mến lúc ban đầu.

Con có thật sự muốn cuộc sống không có Ta chăng?

Con có ý định lia bỏ Ta chăng?

Con đã quên huyết đổ ra trên cây thập tự để mua chuộc con chăng?

Con đã quên những buổi thông công cầu nguyện, học kinh thánh chăng?

Tiếng Đức Thánh Linh nhắc nhở tôi, hãy nhen lại những ơn Chúa ban trong cuộc sống tôi. Con hãy nhớ lại Ta đã chết cho tội lỗi con.

Con hãy nhớ lại Ta đã chọn con,

biệt riêng con ra khỏi thế gian.

Con hãy nhớ lại Ta đã đáp lời cầu nguyện của con khi con cầu xin. Con hãy nhớ lại những gì con có hôm nay là Ta đã ban cho con. Con hãy nhớ lại những ngày tháng ở Việt Nam, 5, 10 năm trước đây cuộc sống con như thế nào? Con hãy nhớ lại trước khi con biết đến Ta, cuộc sống con có ý nghĩa gì không?

Lời của Chúa đã cáo trách tôi “Nhưng điều Ta trách ngươi, là ngươi đã bỏ lòng kính mến lúc ban đầu. Vậy hãy nhớ lại ngươi đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm lại những công việc ban đầu của mình; bằng chẳng vậy, Ta sẽ đến cùng ngươi, nếu ngươi không ăn năn thì Ta sẽ cất chân đèn của ngươi khỏi chỗ nó” (Khải Huyền 2:4.)

Thật tôi đã đánh mất lòng kính mến Chúa lúc ban đầu. Lời Chúa chạm lòng tôi, thức tỉnh tôi hãy ăn năn. Tôi đã khóc với Chúa, lạy Chúa xin tha thứ cho con. Chúa hãy cất đi tất cả những gì Chúa đã ban cho: thành công, sự nghiệp, tiền bạc, nhà cửa, sức khỏe... nhưng xin Chúa đừng bao giờ để con đánh mất lòng kính yêu của con đối với Chúa.

Cũng trong thời gian này Chúa đã khiến tôi đọc quyển sách “**Just Give Me Jesus**” tạm dịch “**Xin chỉ cho tôi Đức Chúa Giê-sus**” của bà Anne Graham Lotz và đi dự Hội Đồng Phục Hưng “**Just Give Me Jesus**” Nước Sống

tại Arizona. Điều mà tôi khao khát tìm kiếm chính là Đức Chúa Jêsus Christ. Giảng 4:13 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: *“Phàm ai uống nước này vẫn còn khát mãi; nhưng uống nước Ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.”*

Tôi đã tìm gặp Chúa qua lời Chúa. I had found Him where He had been all the time in His word. Chúa sống thật đã sống trong tôi qua lúc đọc kinh thánh, qua những giây phút cầu nguyện. Không đọc kinh thánh, không cầu nguyện với Chúa, làm sao tôi có thể nhận biết Chúa, nghe tiếng Chúa phán dạy? Kinh Thánh không còn là giấy mực đen như chính là Đức Chúa Jêsus Christ đã

đem lại cho tôi cuộc sống có ý nghĩa, mục đích, thỏa lòng, bình an, hy vọng, một đời sống hạnh phúc sung mãn. Tôi nhận thức tôi đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ, tôi đã nhận lễ báp-tem và cam kết đồng chết đồng sống với Chúa. Nếu tôi bỏ Chúa tức là tôi phẫn bội tình yêu Chúa đã mua chuộc tôi. *“Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dưng dặt của ân điển Ngài (Êphêso 1:7). Điều tôi biết chắc nếu tôi không ăn năn thì Chúa sẽ lia bỏ tôi. “Vi Đức Chúa Trời đã dò xét tấm lòng và phân biệt các ý tưởng. Nếu con tìm kiếm Ngài, Ngài sẽ cho con gặp; nhưng nếu con lia bỏ Ngài, ắt Ngài sẽ từ bỏ con đời đời” (I Sứ Ký 28:9). Nếu không ăn năn tôi sẽ hụt mất cái phao và sẽ chết chìm*

trong cuộc sống vô định. Không có sự lựa chọn nào khác, tôi đã thừa với Chúa: Lạy Chúa con xin ăn năn, xin Chúa đừng lia bỏ con. Biến cố 9/11 làm tôi thức tỉnh: tôi có thể mất tất cả sự nghiệp, danh vọng, tiền bạc, nhà cửa, sức khỏe .v.v. Nhưng một điều tôi chắc chắn tôi không mất: Chúa Jêsus Christ, Ngài là Chúa tôi. Cảm tạ Đức Chúa Trời, Ngài đã chọn tôi, đã cho tôi biết Chúa Jêsus Christ. Có Chúa Jêsus, tôi có tất cả, không còn thiếu thốn gì: *“Đức Giêhôva là Đấng chăn giữ, tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì” (Thi Thiên 23:1).*

Nguyện Chúa giữ con, đi theo Ngài cho tới hơi thở cuối cùng.

Thanh Huỳnh

C		
H		
R	CHRIST	1
I		
S		
T		
I	I	0
A	AM	
N	NOTHING	

Tôi xin làm chứng sự dạy dỗ Chúa dành cho tôi trong năm qua. Từ khi tin nhận Chúa, thành tâm mời Ngài làm chủ đời sống mình, tôi cảm thấy mình thật chẳng ra gì trước mặt Chúa. Tôi như là số 0, nhưng Chúa dùng khả năng hèn mọn của tôi để hầu việc Ngài. Chúa là số 1 đứng hàng đầu và còn tôi là số 0 đứng bơ vơ, nhưng Ngài đem tôi trở về, gần gũi, yêu mến Ngài hơn từ khi tôi góp phần hầu việc Chúa. Trước mặt Chúa, chúng ta chỉ là những con số 0. Nếu chúng ta đặt mình trước Chúa thì chẳng có giá trị gì cả. Nhưng để Ngài đi trước, làm chủ, điều hướng cuộc đời chúng ta thì sẽ giá trị vô cùng. Chúa luôn ao ước mỗi chúng ta hãy trở về bên cạnh Chúa đem những con số 0 để trở thành những con số to lớn trong nước Chúa. Hãy đem tài năng và sức lực mà Chúa ban cho mỗi chúng ta để làm nhà Chúa mỗi ngày càng lớn mạnh thêm.

“Này, ta đến mau chóng, và đem phần thưởng theo với ta, để trả cho mỗi người tùy theo công việc họ làm.” Khải-Huyền 22:12

Lâm Hùng

Cầu Nguyện Tại Tư Gia

Tôi nôn nả lên Portland, Oregon khi nghe tin vợ và hai con gái tôi chịu phép Báptem tại Hội Thánh Tin Lành Liên Hữu do Mục sư Trần Đào quản nhiệm.

Rời San Diego, vào một buổi sáng nắng hè, hai bố con tôi đến Portland lúc chiều tà ngày hôm sau, trên chuyến xe bus Greyhound. Mục sư Lê Tự Cam chờ đón, đưa hai bố con về nhà Hội Thánh thuê sẵn, gặp vợ con, vui vẻ, hài hoà.

Kỷ niệm ngày đầu là được tham dự buổi nhóm cầu nguyện tại gia đình bà cố Mục sư Nguyễn Văn Độ. Có khoảng 40 con cái Chúa, mọi người đều niềm nở chào mừng gia đình mới đến. Lời Chúa dùng làm nền tảng cho buổi cầu nguyện trong Tin Lành Giảng 17:20 "*Ấy chẳng phải vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một.*" Bà Cố Mục sư Độ nhắc nhở về sự hiệp một trong tình yêu thương của Chúa Cứu thế Jesus, hiệp một trong sự học hỏi lời Chúa, hiệp một trong sự cầu nguyện cho nhau, nâng đỡ nhau, chăm sóc nhau. Và lời Chúa trong Khải huyền 22: 7 "*Kìa Ta đến mau chóng, phước cho kẻ giữ lời tiên tri trong sách này*" thức tỉnh con cái Chúa khá cẩn thận làm theo lời Chúa.

Từ năm 1994 đến nay cảm ơn

Chúa cho tôi được tiếp tục tham dự những buổi cầu nguyện tại tư gia với các gia đình con cái Chúa tại Hội Thánh Baptist Lincoln, nay đổi tên Hội Thánh Baptist NƯỚC SỐNG.

Thứ Sáu 22/3/02, trước tuần thánh, đến phiên gia đình tôi tiếp Hội thánh đến cầu nguyện. Hơn 3 tháng mới trở lại tại gia đình, chúng tôi cảm thấy khao khát học hỏi lời Chúa, cầu nguyện chung với hội thánh con cái Chúa. Đoạn Kinh thánh cùng đọc chung tối hôm đó, do vợ tôi chọn trong Thi Thiên 71 "*Người già cầu Chúa cứu mình*"

Trong phòng khách, với 25 con cái Chúa, quay quần bên lò sưởi. Bên ngoài, về đêm có gió lạnh, nhưng gia đình chúng tôi và các con cái Chúa được ấm áp trong tình yêu thương của Chúa. Tất cả chúng tôi cùng cất tiếng hát "*Thế gian này, đau thương với ưu tư, sống buồn lo với nguy nan, đau thương tiêu mất ở Gô-gô-tha, Jêsus ở luôn bên mình, ném ưu sầu nơi Gô-gô-tha ngay. Chúa vì ta gánh thay rồi. Những lo buồn Jêsus đã tinh tường. Chúa hằng chăm sóc ta luôn.*" Đến phần chia xẻ, do chủ nhà phụ trách. Chúng tôi mỗi người đọc một câu. Đoạn kinh thánh Thi thiên 71 đã dạy chúng tôi bài học kinh nghiệm về quyền năng của Đức Chúa Trời và sự thành tín của Ngài dành cho người đặt lòng tin cậy nơi Ngài.

"*Chúa là vàng đá nơi ẩn náu lúc phong ba. Chúa là đồn lũy vững chắc bảo vệ khi quân thù xâm hãm. Vua Đa-vít xin Chúa cho luôn được*

ở trong Chúa, trong sự bảo vệ của Chúa. Hằng ngày, miệng tôi luôn hát ngợi khen Chúa, dầu trong cuộc sống, phải trải qua những chặng đường gò ghề, chông gai, nhưng Chúa là Đấng đã cho Đa-vít thấy những gian truân đắng cay, chính Ngài sẽ làm cho sống lại và đem lên khỏi vực sâu của đất" (c.21). Mọi linh hồn mà Chúa đã cứu chuộc, sẽ reo mừng, ca tụng Chúa, cũng sẽ nói lại sự công bình Chúa."

Thật lời Chúa làm cho chúng ta sống lại, lời Chúa khích lệ chúng ta trong cơn hoạn nạn. Những buổi học kinh thánh, cầu nguyện tại tư gia rất bổ ích cho đời sống tâm linh. Con cái Chúa có dịp đóng góp, chia xẻ những kinh nghiệm nhận được từ lời Chúa trong kinh thánh. Như trong II Phiêrơ 1: 5-7 dạy "*Về phần anh em, phải gắng hết sức thêm cho đức tin mình sự nhơn đức, thêm cho nhân đức sự học thức, thêm cho học thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhịn nhục, thêm cho nhịn nhục lòng tin kính, thêm cho tin kính yêu thương anh em, thêm cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến.*"

Thông công nhau trong sự học hỏi lời Chúa, trong lời cầu nguyện, rất cần thiết cho sự tăng trưởng đức tin. Đời sống tâm linh được hâm lại, để nóng cháy trong tình yêu thương của Chúa, sống cho Chúa, phục vụ Chúa, phục vụ anh em mình trong Chúa, để có thể rải hương thơm của sự nhận biết về tình yêu thương của Chúa cho mọi người.

**Phong Yên
Nước Sống**

Hình Ảnh Sinh Hoạt Trong Năm Qua

Lễ Kỷ niệm 10 Năm Thành Lập

Tốp ca tôn vinh Chúa trong ngày Kỷ Niệm 10 năm thành lập Hội Thánh

Mục Sĩ Paul trao quà chúc mừng 10 thành lập Hội Thánh

Thông công giữa Hội Thánh Mỹ và Việt

Ban hát lễ và Mục Sứ Paul - Mục Sứ Nguyễn Châu Hóa

Thanh niên sinh hoạt ngoài trời

Tráng niên Phụ Nữ tôn vinh Chúa trong ngày Giáng Sinh 2001

Liên hoan cuối năm của thanh niên năm 2001

Ban hát lễ tôn vinh Chúa Giáng Sinh trong y phục Ba Vua, Mấy Kẻ Chăn Chiên, Mary và Giô-sép

Quý Ông và Quý Bà hát tôn vinh Chúa

Ban tráng niên tôn vinh Chúa

Ban tôn vinh mỗi tuần được thành lập trong năm qua (2 Guitars, 1 piano, 4 singers)

Kịch Bin Bush Vui Xuân

Kịch Bánh Chưng và Bánh Dày

Đì Đào phát phần thưởng cho giải đồng kịch hạng 1

Đì Đào phát phần thưởng cho giải đồng kịch hạng 2

Trại hè của Hội Thánh 2001 tại Arrah Wanna

Thanh niên dự Hội Đồng Bồi Linh tại Seattle

Các em thiếu nhi tôn vinh Chúa trong mùa Giáng Sinh 2001

Mái Ấm Gia Đình

Sinh nhật 10 năm của Hội Thánh lướt qua nhanh vì bận rộn công việc nhà Chúa. Giờ đây, sinh nhật thứ 11 lại trở về. Tạm gác bỏ qua bài vở, học hành, tôi để lòng mình lặng yên, suy gẫm về giá trị đích thực của một đại gia đình khi được đặt trên nền tảng vững chắc, Vàng Đá Muôn đời trong Chúa Cứu Thế Giê- Xu.

Rồi quê hương và tự lập sớm nên tôi luôn thèm khát một mái ấm gia đình vui vẻ, yêu thương. Giữa cuộc sống đời thường lăm tính toán, thiệt hơn, nên chẳng phải dễ dàng tìm được tình cảm chân thật. Vì tình yêu thương được bày tỏ thường phải có điều kiện. Nhưng trong Chúa, khi thành thật mời Ngài ngự trị, làm chủ đời sống, thì tôi tìm được nguồn vui, sự an ủi khích lệ từ Chúa qua quý ông bà-anh chị em trong Hội Thánh. Nói đây tôi gặp được những người rất chân tình, yêu thương, trân trọng, quý mến và giúp đỡ nhau như anh em ruột thịt.

Gần năm năm trong trại tị nạn, Hội Thánh là mái ấm gia đình của tôi. Dù sống trong hoàn cảnh khó khăn, phức tạp, thiếu thốn trăm bề, nhưng anh em trong Chúa rất yêu thương, đồng lo tưởng đến nhau. Trong sự thông công mật thiết với

Chúa và với nhau nên chúng tôi có một Hội Thánh thật là phúc hạnh, đầy ơn. Chúa thay đổi rất nhiều cuộc đời từ bi quan, tuyệt vọng, đau khổ, chán chường trong mòn mỏi đợi chờ trở nên những người vui vẻ, hy vọng, lạc quan. Anh em trong Hội Thánh đến với nhau, bày tỏ tâm tình, căng thẳng, lo âu rồi cùng hiệp một, hết lòng cậy trông, dâng lên Chúa mọi điều.

Giờ đây, đã gần bốn năm trên đất Mỹ, chúng tôi đang được sống trong Hội Thánh Baptist Nước Sống. Gia đình tôi luôn có được niềm vui, sự quan tâm, giúp đỡ, an ủi, khích lệ. Qua những người thân yêu trong gia đình Baptist Nước Sống. Mỗi liên hệ, tình cảm này thật đầm ấm, chân thành, đáng quý dường bao. Dù không cùng quan hệ huyết thống, bà con, nhưng thật kỳ lạ thay lòng tôi luôn gần gũi, thân mật, gắng bó với mọi người như trong một thân thể mà tôi rất khó tìm được ở bất cứ nơi đâu.

Khi ngồi viết những dòng này, tôi nhớ lại khoảng hơn một năm, sau khi từ trại tị nạn trở về Việt Nam. Vì quá bận rộn, lo lắng công việc, một thời gian khá dài tôi chỉ đi thờ phượng Chúa theo thông lệ. Tôi chỉ

đến nhà thờ như một người khách. Tôi như một tín đồ "du kích", đến thờ thượng Hội Thánh này vài tuần rồi qua Hội Thánh khác. Tôi thường tìm cách né tránh, không hiệp ý, không quan tâm đến công việc Chúa. Đời sống tâm linh tôi trở nên cứng cõi, khô cằn, biếng nhác đọc Kinh thánh cũng như cầu nguyện tưởng giao với Chúa. Dù công việc có mức lương đủ sống nhưng trong lòng tôi cảm thấy thiếu thốn, trống trải, nguội lạnh dần. Một buổi chiều, tan ca trở về, thời tiết mùa hè nóng bức, lớp xe đạp bỗng nhiên xẹp dần. Trong túi không có một xu, tấp vào lề đường, mượn bơm để bơm căng trở lại, tôi cố gắng đạp. Chiếc xe cũ ỉ ạch, dù con đường mới xây dựng, tráng nhựa phẳng lì nhưng tôi phải ráng hết sức đạp từng vòng quay chậm chạp nặng nề. Cố đi từng đoạn rồi lại bơm, cuối cùng tôi cũng lê tấm thân mỏi mệt về nhà trong sự trống vắng, ê chề. Đêm đó, suy nghĩ thao thức và Chúa đã nhắc nhở tôi: Đời sống tâm linh của con giống như chiếc xe đạp lủng lốp. Con đang bước đi trong mỗi mệt nặng nề, vì con đang đánh mất đi sự tưởng giao mật thiết, ngọt ngào với Ta và với anh em mình. Tôi

đã thành thật ăn năn về những yếu đuối, vấp phạm và thành tâm đến Chúa xin Ngài tha thứ và thêm sức, vực tôi dậy, giục lòng tôi biết đặt thứ tự ưu tiên cho Chúa trong đời sống mình.

Thật vậy, khi đời sống chúng ta đầy dẫy Thánh Linh giống như lớp xe đạp đầy hơi, có thể lên dốc, xuống đèo vẫn lao nhanh, nhẹ nhàng. Dù đựng phải sỏi đá, gập gềnh xe vẫn lướt qua. Nhưng nếu đời sống thuộc linh đã khô hạn, cần cối thì chẳng khác nào lớp xe xì hơi dù chạy trên đường phố cũng nặng nề, tâm lực hao mòn, chao đảo, ngã nghiêng. Lúc đó, Chúa cũng làm tôi nhỏ lại những ngày tháng trại tị nạn, dù cuộc sống phức tạp, biểu tình tuyệt thực, cưỡng bách hồi hương nhưng tâm linh tôi thật gần gũi Chúa nên lòng luôn bình an trong sự phó thác trông cậy. Đời sống đầy dẫy Chúa Thánh Linh là đời sống khao khát xây dựng nhà Chúa, cùng với anh em trong đại gia đình của Chúa đồng lo tưởng đến nhau, giúp đỡ lẫn nhau và cầu nguyện cho nhau.

Là những người cha, người mẹ lớn tuổi buồn nhất, cô đơn nhất là khi những đứa con khôn lớn, trưởng thành khoát áo ra đi. Gia đình tôi có sáu anh chị em, vì hoàn cảnh khó khăn nên rời mái ấm gia đình, lưu lạc khắp nơi. Mẹ tôi cứ mỗi lần ra bến dò đón chúng tôi trở về thăm

quê trong sự vui vẻ bao nhiêu thì lại buồn bã khi phải tạm biệt sau những lần xum họp bấy nhiêu. Nhỏ lại hình ảnh mẹ tôi, Chúa luôn nhắc nhở trong lòng tôi về tâm tình của người chăn bầy. Cha mẹ yêu thương con cái thế nào thì người quản nhiệm hội thánh cũng hết lòng yêu thương, tận tâm nuôi dưỡng, cứu mang, lo lắng về đời sống thuộc thể cũng như thuộc linh của bầy chiên mình thế ấy. Người chăn bầy luôn buồn vui theo sự thăng trầm của Hội Thánh. Những người con tinh thần, thuộc linh cú khoát áo ra đi thì chẳng có điều gì có thể diễn tả nỗi đau buồn nào quý vị Mục Sư.

Gia đình Baptist Nước Sống được thai nghén, thành lập từ tấm lòng của một vị Mục sư đã dâng trọn hết tài năng, sức lực, và trọn vẹn cuộc đời mình cho công việc nhà Chúa. Có lẽ hiếm hoi lắm, khi một người được ơn kêu gọi sống độc thân dám mang trọng trách chủ tọa một Hội thánh. Nhưng trong sự phó thác và trông cậy hết lòng ông đã khai sinh một gia đình mới. Đã hơn mười năm qua, hội thánh đã được Chúa ban phúc, tiếp trợ, thêm sức gia ơn cho từng gia đình cho dù trong cuộc sống cũng có những biến động, thăng trầm. Thật cảm ơn Chúa vô cùng vì Ngài đã đặt để, giúp ông có một người chị em ruột thịt được ơn kêu gọi sống độc thân cũng hết

lòng, tận lực, tận tâm trong công việc hội thánh. Chúa ban cho Cô Lê thị Đào tấm lòng yêu mến Chúa, cứu mang, hầu việc Ngài hết lòng. Tôi biết cô không chỉ hầu việc Chúa hết khả năng, sức lực mà còn dâng cả của cải, vật chất trong lặng lẽ, âm thầm. Hai tấm lòng nhiệt huyết, hai sự hy sinh cao quý, dâng mình trọn vẹn. Công lao này quả thật lớn lao vô cùng.

Giờ đây, ông Mục sư cũng như cô Đào ở vào tuổi "nhất sinh thất thập cổ lai hy" (người thọ bảy mươi xưa nay hiếm) mà vẫn còn hầu việc Chúa đầy ƠN. Linh ƠN và sức lực của Ông và Cô được Chúa tiếp sức một cách lạ lùng. Hơn suốt 10 trong chức vụ, chưa một ngày nghỉ phép, đi xa, hay ao ước Hội thánh bày tỏ bất cứ sự quan tâm, ưu đãi đến mình. Hai tâm gương mẫu mục, sáng chói như pha lê. Hai tấm lòng đáng quý vô cùng.

Với chúng tôi, Hội Thánh luôn là mái ấm gia đình. Nhiều gia đình mạnh mẽ, đoàn kết yêu thương nhau thì hội thánh sẽ phước hạnh, đi lên. Mỗi thành viên là một viên gạch, mái tranh, mỗi gia đình là những băng kèo, trụ cột vì thế không thể lỏng lẻo tách rời. Đức tin, sự trông cậy, lòng yêu thương, mối quan hệ mật thiết, lo tưởng đến nhau sẽ như keo hồ, xi-măng dính chặt, tạo nên một ngôi nhà vững

chắc, dù gặp những bão táp mưa sa vẫn không lay động chuyển dời. Hội thánh luôn là điểm tựa vững chãi, là mái ấm gia đình khi Chúa là đầu. Một gia đình vững mạnh, đầy ắp khi từng cá nhân sốt sắng, mạnh mẽ trong tâm linh.. Chúa là gốc nho, từng thành viên trong Hội thánh là nhánh. Nhánh nho sẽ khô héo, không kết quả nếu không được kết chặt vào gốc. Thật như lời Ngài phán dạy: "Ta là gốc nho, các người là nhánh, ngoài Ta, các người chẳng làm chi được."

Nguyện xin Chúa thêm sức, đầy ắp ơn trên chúc vụ người chăn bầy. Xin Ngài thêm ƠN, linh năng, lòng sốt sắng cho chính gia đình chúng tôi cũng như toàn thể quý ông bà, anh chị em và đặc biệt là các bạn trẻ, là những nòng cốt, rường cột tương lai hết lòng cứu mạng, xây dựng gia đình Chúa. Nguyện Chúa cho Hội Thánh Baptist Nước Sống mãi mãi là nguồn sống tươi mát, tuôn tràn ƠN Cứu Rỗi, yêu thương đến với nhau cũng như đến với những ai đang khô hạn, khát khao dòng nước sống trong tâm linh. Xin Chúa cho mỗi người càng đi tới, sức lực càng thêm lên trên hành trình tiến về mái ấm Vĩnh Cửu trên Thiên Đàng. Amen

Portland April 13, 2002

Vang Phan

Bên Cha

Lên đênh cuối bãi đầu ghềnh
Thuyền không bến đỗ, bấp bênh tháng ngày
Về bên chân Chúa vui thay
Giã từ lối cũ, tháng ngày đi hoang
Bên Cha phước hạnh ngập tràn
Tâm linh tươi mới, lòng càng bình yên
Phó trao, dâng Chúa nỗi niềm
Buồn vui Chúa biết, ưu phiền Chúa hay.
Bên dòng Kinh Thánh mỗi ngày
Lời Cha, sự sống, tỏ bày sáng soi

Portland, April 26, 2001

Cách làm "**Bánh Tình Yêu**"

CHÚ Ý:

1. Coi chừng khét
2. Đừng bóc lùm
3. Công thức này vừa đủ cho 2 người dùng, có thể hại tới sức khỏe và gây nhiều nhức đầu

THÀNH PHẦN

- + 300g Tình Bạn
- + 500g Tình Yêu
- + 500g Tha thứ
- + 500g Hy Sinh
- + 300g Thành Thật
- + 300g Thương Yêu
- + 200g Tôn Trọng
- + 5 muỗng Hy Vọng
- + 3 muỗng Chăm Sóc
- + 10 lít Đức Tin
- + 10 lít Nụ Cười
- + 1 Email Account
- + 1 Điện Thoại
- + 1 Khoảng Cách

CÁCH LÀM

Trộn Tình Bạn với Thành Thật, cho thêm vài câu chuyện. Điện Thoại, nhồi khoảng cách cho lạnh tay rồi ủ thật lâu để Thành Thật thấm sâu vào Tình Bạn. Kế đó đặt tình yêu lên trên, thêm vào Hy Vọng và Đức Tin. Trước khi để vào lò thì phải ném thử, nếu không đủ ngọt là vì thiếu sự Thương Yêu, còn nếu có vị đắng thì phải cho thêm vào thật nhiều Tha Thứ. Nếu bánh có bị rạn nứt thì phải nhớ tráng bằng sự Hy Sinh.

Thời gian nướng bánh lâu hay mau thì không thành vấn đề. Bánh có ngon hay không là phải còn tùy vào người nấu có theo dõi và Chăm Sóc nó hay không. Khi bánh khác thường là phải có mặt để làm bánh ngon lại bình thường. Nhớ mỗi ngày là phải Email và Điện Thoại, cộng thêm ít Nụ Cười, muốn giữ bánh cho được lâu thì phải giữ bánh trong Tình Yêu Thương, Chăm Sóc. Trong khi nấu, nhớ sắp đặt lòng Tôn Trọng chung quanh để sau khi nấu xong nhớ tắt lửa và ăn xong nhớ dọn dẹp nhà, nếu không lần sau không có nữa mà làm.

"Tình Yêu Thương là sự hòa hợp của hai tâm hồn thành thật. Biết hy sinh, tha thứ, thương yêu, và chăm sóc lẫn nhau, tin tưởng và tôn trọng nhau."

Lâm Tuấn sưu tầm

Nhìn Biết Cha

Biển cô 11 tháng 9 đã đem lại cho con người và xã hội bao là tang thương, mất mát. Tang thương, mất mát đến tận cùng, khi người mà lòng họ yêu thương, gắn bó, không còn trên mặt đất.

Tôi tiếc thương theo dõi nhiều hình ảnh và vài mẫu tâm sự của nạn nhân trên báo chí. Phần đông trong họ là những người trẻ, đẹp, học thức, lạc quan với nhiều mơ ước.

Làm sao khỏi ngậm ngùi, khi đọc những dòng chữ cuối cùng của đời người phụ nữ Do thái, lần đầu tiên được du lịch Hoa Kỳ.

"Mẹ ơi! Nước Mỹ quả là tuyệt đẹp, thu hút rất nhiều du khách từ hầu hết các quốc gia trên thế giới. Nhất là các cô gái trẻ nhiều mộng mơ như con, tha hồ đi shopping. Hơn thế nữa, mẹ ơi, nơi đây cuộc sống được bảo đảm an toàn, không phải lo sợ chiến tranh, chết chóc, như trên đất nước mình..."

Nhìn hình ảnh một phụ nữ da đen, đã nhắm mắt lìa đời, không để lại một lời nào từ già. Nhưng sáng hôm đó, thân nhân cô tìm đến căn phòng cô cư ngụ, tìm thấy quyển Kinh thánh, còn mở ra trên chiếc gối, đúng vào trang Thi thiên chương 90 "Đời sống chóng qua, rồi chúng tôi bay mất đi." Rồi có một hôm, tôi thật cảm động, đọc những

dòng thơ âu yếm, ngọt ngào của Robert McLAUGHLIN JR. 29 tuổi, say mê nhìn đứa con đầu lòng của mình, viết lên lời thơ:

*Open your eyes, young Nicolas,
Open and see the colors,
Of the world around you
Roll over, young Nicolas
Roll over and see the light
Of day that awaits you.
Crawl, young Nicolas,
Crawl and peer over the edge
Of experience that awaits you
Walk, young Nicolas,
Walk and find...*

Xin tạm dịch:

*Mở mắt con, mở mắt nhìn màu sắc,
Vây quanh con thế giới đẹp mong chờ.
Lật đi con, Hỡi Nicolas yêu dấu
Ngước nhìn lên ánh sáng đó con ơi.
Bò đi con, con thử bò ra mé
Để biết rằng ai chờ đón con không
Bước đi con, bước đi đừng sợ té,
Có cha bên, con sẽ thấy an toàn.*

Cho đến hôm nay, Nicholas đã hơn một tuổi. Tôi chắc chắn khi nó trưởng thành, nếu nó được đọc lại những dòng thơ này của cha, nó sẽ ôm ấp như một kỷ niệm đầu đời, sẽ nhận biết tình cha lai láng.

Và, tôi chạnh lòng nghĩ đến biết bao LỜI HẰNG SỐNG, từ Chúa HẰNG SỐNG. Lời êm ái, lời dịu dàng, cũng là lời nghiêm nghị, rót vào tai, vào lòng người, để ghi khắc, để làm theo hầu được hưởng sự sống đời đời.

Lời Chúa phán "Và, Sự sống đời đời, là nhìn biết Cha, tức là Đức

Chúa Trời có một, và thật, cùng Chúa Cứu Thế Giê-sus, là Đấng Cha đã sai đến." Giăng 17:3 "Ta là Đường đi, Chân lý, và Sự Sống. Chẳng bởi Ta, thì không một ai đến được cùng Cha." Lời Chúa Cứu Thế Giê-sus phán. (Giăng 14:6).

Thế nhưng, người đời trần thế, có mấy ai chịu để ý mà nghe lời Hằng sống, có mấy ai dâng lòng mình mời Chúa Hằng Sống ngự trị? Tiếng của Chúa, của Cha Hằng Sống, tiếng của tình yêu luôn nhắc nhở "Sao các con, không muốn đến cùng Cha, để được sự sống." (Giăng 5:24)

"Hỡi các từng trời, hãy nghe, hỡi đất, hãy lắng tai, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Ta đã nuôi nấng con cái, trưởng dưỡng chúng nó, song chúng nó dấy loạn nghịch cùng Ta.... Chúng nó đã lìa bỏ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời, khinh lờn Đấng Thánh, Đấng Hằng Sống, đã trở nên xa lạ và lui đi." (Ê-sai 1:2,4)

Làm sao con cái quên đi được cha mẹ sinh thành mình? Làm sao con người, do Đức Chúa Trời tạo dựng nên, có thể không nhìn biết Đấng Tạo Hóa, Cha của mình?

Lê Thị Đào

Tin Tức Gia Đình Baptist Nước Sống

✠ Tin Vui Thành Hôn

+ Tin vui khi anh Ngô Văn Bun, thứ nam của ông bà Edward J. Gilmoore, Portland, Oregon thành hôn cùng cô Tăng Như Uyên, thứ nữ của ông bà Tăng Tấn Cảng, Portland Oregon. Lễ Thành Hôn sẽ được cử hành tại Hội Thánh Tin Lành Baptist Nước Sống, Portland, Oregon vào lúc 2 giờ chiều Thứ Bảy ngày 4 tháng 5 năm 2002.

+ Được tin anh Ngũ Duy Cường, thứ nam của ông bà Ngũ Học Huệ, Portland, Oregon thành hôn cùng cô Bích Thủy thứ nữ của ông bà.... Portland, Oregon. Lễ Thành Hôn sẽ được cử hành tại Hội Thánh Tin Lành Baptist Nước Sống vào ngày

✠ Gia Đình Mới

+ Anh Nguyễn Thành Thái, trưởng nam của ông bà Nguyễn Văn Ngãi, Portland, Oregon đã nên duyên cùng cô Nguyễn Thị Phước Trang, thứ nữ của ông bà Mục Sư Nguyễn Văn Nho, Long An, Việt Nam. Hôn lễ đã cử hành tại Hội Thánh Tin Lành Hậu Nghĩa, Long An, vào ngày 9 tháng 9 năm 2001.

+ Gia đình mới, Lê Nguyễn Phú Cường, thứ nam của ông bà Lê Văn Thành, Portland Oregon, thành hôn cùng cô Huỳnh Ngọc Thúy Hoa, thứ nữ của ông bà Huỳnh Ngọc Ninh, Portland, Oregon. Lễ Thành Hôn đã vinh hiển danh Chúa tại Thánh Đường Tin Lành Baptist Nước Sống, Portland, Oregon vào lúc 2 giờ ngày 31 tháng 6 năm 2001.

Ban Chấp Hành Hội Thánh Tin Lành Baptist Nước Sống, Ban Biên Tập Báo Nước Sống xin thân ái chung vui cùng 2 họ. Nguyện Chúa ban phước trên những gia đình mới.

✠ Tin Vui Ra Trường

+ Cám ơn Chúa, anh Lê Tự Triết, con của ông bà Mục Sư Lê Tự Cam đã ra trường với bằng Cử Nhân (Bachelor of Science) tại Oregon State University vào ngày 17 tháng 6 năm 2001.

+ Chung vui cùng anh Hồ Quốc Minh, con của ông bà Hồ Đăng Yển đã ra trường với bằng Cử Nhân (Bachelor of Science) tại Oregon State University vào ngày 17 tháng 6 năm 2001.

+ Tạ ơn Chúa, Cô Lâm Thụy Anh Thư, con của ông bà Lâm Thành Tài đã ra trường với bằng Cử Nhân (Bachelor of Science) tại Pacific Lutheran University vào ngày 15 tháng 12 năm 2001.

+ Cảm tạ Chúa, Cô Lê Thị Bích Huệ, con của ông bà Lê Văn Thành, đã ra trường với bằng Cử Nhân (Bachelor of Science) tại Oregon State University vào ngày 17 tháng 12 năm 2001.

+ Ban Chấp Hành Hội Thánh Tin Lành Baptist Nước Sống, Ban Biên Tập Báo Nước Sống xin chúc mừng các bạn cùng gia đình. Nguyện Chúa ban phước và ở cùng các bạn.

✠ Thành Kính Phân Ưu

+ Được tin Mục Sư Nguyễn Văn Đông, thân phụ của cô Nguyễn Thị Nhật Uyên, đã yên nghỉ trong Chúa ngày 20 tháng 1 năm 2002 tại Qui Nhơn, Việt Nam, hưởng thọ 65 tuổi. Lễ an táng đã cử hành tại Hội Thánh Tin Lành Phước Hậu, Qui Nhơn, Việt Nam.

Ban Chấp Hành Hội Thánh Tin Lành Baptist Nước Sống, Ban Biên Tập Báo Nước Sống xin thành kính phân ưu cùng Cô Nhật Uyên và tang quyến. Cầu xin Chúa an ủi quý vị trong giờ phút đau buồn phải tạm thời xa cách người thân.

Cầu Nguyện

Xin quý con cái Chúa dành thời giờ để cầu nguyện cho các vấn đề sau:

Cầu nguyện đặc biệt cho Trại Bạn Hữu thường niên vào tháng 8 năm 2002 tại Portland Oregon. Sẽ có nhiều TN từ các HT Utah, Denver, Arizona tham dự. Nguyện Chúa ban phước, đầy ơn trên diễn giả, cùng các con cái Chúa tham dự trại.

Cầu nguyện cho chương trình học Kinh Thánh mùa hè của Thanh Niên do anh Quyền chịu trách nhiệm tổ chức. Xin Chúa cho nhiều TN theo dự lớp học lời Chúa.

Cầu nguyện Chúa giục lòng con cái Chúa ngày càng mạnh mẽ, ham học hỏi lời Chúa và yêu mến Chúa hơn.

Cầu nguyện cho Ban Chấp Hành mới của Hội Thánh được đầy dẫy Thánh Linh của Chúa, được Chúa soi dẫn, thêm ơn để hầu việc Ngài.

Lời Cám Ơn

Thay cho Hội thánh chân thành:

- + Cám ơn cô Thanh Huỳnh, các bạn trẻ trong Ban Thanh niên Hội Thánh, đã đóng góp trọn số tiền \$1,820.00 để mua một Printer MAGICOLOR 6100 DESKLASER.
- + Cám ơn toàn thể con cái Chúa đã dâng hiến rộng rãi, cả tiền bạc lẫn công sức cho công việc nhà Chúa trong năm qua.
- + Cám ơn toàn ban Ân loát, trong khi phải bận lo bài học ở các Đại học, đã dành nhiều thì giờ cho việc thực hiện Đặc san Nước Sống số 2.

Mục sư và Ban Chấp Hành Hội Thánh

Sinh hoạt Hội thánh:

Chúa nhật:	Học Kinh thánh (SS)	12:00pm - 12:45pm
	Lễ Thờ phượng (W.)	1:00pm - 2:30pm
Thứ Bảy	Sinh hoạt Thanh thiếu niên	7:00 pm - 9:00pm
Thứ Sáu	Cầu nguyện tại tư gia	7:30 pm - 9:00pm

UPSILON

WE FOCUS ON YOU _____

Hair Stylist: **TAMMY LAM**

(503) 493 - 9071

6020 NE Halsey St.

Portland, OR 97213

M - F 10:00 am - 7:00 pm

SAT 10:00 am - 6:00 pm

We specialize in

- Hair, Nails, and Facial
- Cắt, Xấy, Uốn, Nhuộm
- Wolff Tanning System
- Phòng Tan rộng rãi

* Walk-in welcome

PHỞ SÀI-GÒN

Orchards Center

Đặc Biệt: + Phở Bò, Phở Gà

+ Hủ Tiếu Nam Vang, Hủ Tiếu Mĩ Tho

+ Bún Bò Huế, Bún Thịt Nướng

+ Cơm Sườn, Thịt Nướng

+ Chè Đậu, Chè Khoai

10411 NE Fourth Plain

Vancouver, WA 98662

Phone: **(360)260-1689**

Open Seven days a week

Kính Mời

4 SEASONS HAIR & NAIL

Cắt Tóc Nam Nữ Thời Trang

906 NE 122nd Ave

(Between Glisan & Halsey)

Phone: (503) 253 - 6908

Open: Mon - Sat 9:30 - 6:30

Sunday: By Appointment Only

Walk-in Welcome